

Zajímavosti v nadcházející 44. aukci PROFIL

Nejvíc se těším na druhou část knihovny Ladislava Dvořáčka! Některé z knih v minulé aukci jsou tak vzácné, že je nenabízejí ani největší světoví obchodníci s filatelistickou literaturou, a některé jsem dokonce ani neznal. Takhle nadšeně nám napsal krajan-sběratel ze Švýcarska, který si minule několik publikací vydražil a chystá se na další. Není divu, má totiž pravdu, a tak by tuhle mimořádnou příležitost rozhodně neměl promeškat žádný specializovaný a studijní sběratel, který v katalogu nadcházející aukce nalezne knihu související s předmětem jeho zájmu. Vždyť vyvolávací ceny jsou stanoveny na symbolickou stokorunu za kus, což je pouhopouhý zlomek toho, za kolik se prodávají v zahraničí – pokud se některé vůbec vyskytnou.

FRANTIŠEK BENEŠ

44. Mezinárodní aukce poštovních známek

Hotel Olympik - Artemis
U Sluncové 14, Praha 8
sobota 26. 11. 2016

PROFIL
DŮM FILATELIE

Pro Profil to samozřejmě není žádný velký obchod (dokonce i v případě prodeje za tři sta korun jsou náklady na položku vyšší než provize), ale všechno nejde poměřovat jen penězi. Když už jsme dostali tu vzácnou příležitost nejrozsáhlejší knihovnu u nás nabídnout sběratelům, chceme umožnit všem, aby se mohli pokusit z ní něco získat.

Přeje si to i dcera LD, kterou těší, když tatínkovy knížky budou sloužit co největšímu počtu filatelistů. V aukci jich tentokrát nabídneme více než dvě stě, je tedy z čeho vybírat.

Pokračuje i rozprodej jeho sbírek, z některých přitom číší odlesk „starých dobrých časů“, kdy dnešní vzácnosti nebyly zase tak nedostupné a zájemci se s nimi mohli setkat třeba ve výběrových sešitech. Většinu z nich jsme ponechali v původním stavu, z několika málo států jsme vybrali dražší položky a nabízíme je samostatně. V katalogu na to upozorňujeme, takže lze snadno poznat, která známka či sbírka je „ex Dvořáček“.

Dalším významným zdrojem losů do 44. aukce Profil je obsáhlá sbírka jednoho dávného filatelického obchodníka a současně zapáleného sběratele, který nashromáždil velký počet zajímavých známek z první republiky. A pak samozřejmě položky od řady dalších sběratelů, z nichž někteří do aukcí Profil dodávají třeba už více než čtvrt století!

Vyplaceno Hotově

Celistvosti bez známek, a přece poštou přepravené bez doplatného, většinu sběratelů dlouho nezajímaly, a některé nezajímají dodnes („Co s nimi, když na nich nejsou žádné známky?“). A tak jich většina skončila v koši. Je to přitom škoda, protože právě ony dokladují krátká období nedostatku známek na poštách (staré už došly a nové ještě nebyly vydány, nebo jich nebylo dost), obvykle v důsledku změny státoprávního uspořádání, a tvoří důležitý spojník mezi dvěma poštovní historickými etapami. A když jde navíc o zásilku neobvyklou, například tiskovinu v místě, nebo do ciziny

(nefilatelickou, samozřejmě správně „vyplacenou“ a s příslušnými náležitostmi), není dnes snadné si takovou ozdobu pokročilé sbírky a exponátu opatřit. V aukci bude nabídnuto sedm takových losů (pol. 4-9), a alespoň dva z nich si ukážeme.

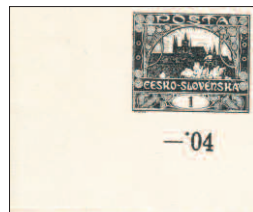
Tiskovina v místě je zajímavá sama o sobě, a když je navíc vyplacena hotově s pomocí poštovního kašetu, je to už opravdu ojedinělost. (pol. 4)

Doporučený dopis do Švýcarska správně hotově vyplacený, s razítkem dodací pošty vzadu. Už jste někdy takový viděli? (pol. 8)

Hradčany 1918/20

Položkou 15 pokračujeme v rozprodeji unikátního otisku malé tiskové desky o 16 známkových polích hodnoty 1 h, zhotovené pro didaktické účely Poštovního muzea. Nyní poprvé nabízíme rohový kus, s počítadlem –04, který je zřejmě unikátem, až dosud jsme se s jiným v černé barvě totiž nesetkali.

Možná unikátní je levý horní rohový 4-blok hodnoty 25 h fialová nezoubkovaná z TD 1, tedy se zajímavou skladbou typů; znalec J. Karásek jej označil jako černofialový, navíc je na tenkém prosvítajícím papíru s úplným obtiskem, takže lze právem říci, že jiný takový nejspíš neexistuje (pol. 28). Původně šlo o 6-blok, navazující svislou 2-pásku s dvojicí známek I. typu spirály kdysi někdo odstříhl a my ji nyní nabízíme hned jako následující los.

O R-dopisu podaném 19. 12. 1918, tedy v druhý den platnosti našich prvních známek, jsme už ve Filatelii psali (F3/16), z praxe přitom víme, že jich je méně, než těch ze dne prvního, a tenhle je navíc adresován do zahraničí (pol. 57).

Opravdovou ojedinělostí je položka 62, dopis na Pozemkovou banku v Č. Budějovicích, správně vyplacený 60 h, a to šesti nezoubkovanými známkami 10 h zelená, odeslaný z Hřivic v listopadu 1920 (IV. TO). Tamní pošta s největší pravděpodobností takové známky neměla, takže je vylepil odesílatel ze svých zásob. Možná nešlo o filatelistu, protože obálka byla uprostřed svisla přeložena a někdo si dokonce na její zadní stranu začal tužkou črtat tvar houslí. Úzkostlivě pečlivý znalec Jan Mrňák ze zadu napřed rukou potvrdil pravost známek, a pak na přední straně v pravém dolním rohu otiskem své značky ověřil i pravost celistvosti (muselo k tomu dojít velmi dávno, protože otisk značky je proveden ve fialové barvě, kterou Mrňák používal v prvním období své znalecké činnosti). Známky jsou navíc zajímavé i samy o sobě – na všech šesti je vlevo od svislého okraje vytištěna další zelená čára a uprostřed levé horní známky 4-bloku se nachází výrazný otisk cizího předmětu na desce, kolem nějž je bílý kruhový nedotisk. Inu, zajímavost ve více směrech!

Bohatá je tentokrát nabídka známek s přetiskem Vzorec, některé z nich i s uvedením typických deskových vad přetisku. Přes tradiční popularitu této

subkapitolky Hradčan je kupodivu, že se podobou jednotlivých přetiskových polí někdo dosud hlouběji nezabýval, a pokud ano, nepublikoval to.

PČ 1919

I tentokrát bude nabídnuta řada lepších položek této naší historicky nejrozsáhlejší známkové emise, mimo jiné osm desetikorun Znak, dva zelené trojúhelníky, dvě novinové Merkur vpravo, dvouhaléřovka doplatní velké číslo, šest padeseťtek malé číslo a šest desetikorun ze stejné série, sedmdesátka Turul, hezké dopisy. Já bych se ale chtěl zastavit u tří jiných položek.

Možná unikátní je soutisk zkusmých tisků přetisků v červené barvě, sestavených ze tří různých sazeb, z nichž nakonec byla zvolena sazba Herold. A protože ta samozřejmě obsahovala devítky s neseříznutou dolní částí (ubroušení bylo provedeno až po stereotypování), je zde druhá devítka se zaoblenou dolní částí – tedy jako u podtypu Ia (kdo pásku získá, může vedle ní vystavit i tento vzácný podtyp). Je to první exemplář, s nímž jsem se setkal (kdysi dávno jej majitel koupil v aukci Pofis nebo některé z dávných aukcí Profil) a vzhledem k uvedeným skutečnostem se domnívám, že jde o nejvzácnější zkusmý tisk ČSR I vůbec (pol. 123).

Nenápadný, ale mimořádně vzácný je 20-blok hodnoty 1 K Doplatné malé číslo – jde totiž o kompletní „arch“ (přetisková deska obsahovala právě jen dvacet polí). V rámci emise PČ 1919 jde vlastně o jediný případ, kdy je možné vystavit celý „arch“ na jediném listu! (pol. 193)

Unikátem je samozřejmě známka 20 filérů Magyar posta, pocházející z levého dolního rohu archu. Jinak to ani být nemůže, přetištěn byl právě jen jeden arch. Vedle čtyřbloku z pravého horního rohu (který jsem kdysi jako pracovník Pofisu koupil od známého ob-

chodníka Vladimíra Kováře a prodal jej vystavovateli Fredu Heferovi) jde o jediný rohový kus, která jsem měl kdy příležitost vidět (pol. 218).

Alegorie

Ze skupiny vydání shrnutých pod tímto názvem upozorníme na desetihaléřovku Holubice s řádkovým zoubkováním (pol. 259), s mimořádně širokými okraji, a na nezoubkovanou krajovou dvacetihaléřovku (pol.

264). Zcela neobvyklá je řada zkusmých tisků vydání Holubice a OR v meziarášcích, většina nese mou starou značku Pofis-Beneš, byly tedy koupeny před třemi desítkami let v některých z aukcí Pofis. O unikátní (jinou zatím neznáme) krajové dvoupásce hodnoty 40 h OR z první tiskové desky, s řádkovým zoubkováním, jsme psali už v zářijové Filatelii.

Přes snahu najít další kus z této TD s touto perforací, se nám to zatím nepodařilo. O to je tento exemplář, ověřený znalci Mrňákem a Gilbertem, zajímavější (pol. 283).

Pozornost vzbudí jistě i krajová nezoubkovaná známka 150 h OR na slabě tónovaném známkovém papíru s typickou „pláštvi“ v průhledu; v naprosté většině sbírek totiž nutně chybí (pol. 290).

Další vydání ČSR I

Je mi jasné, že si aukční katalog, připojený k tomuto číslu Filatelie, sami podrobně prohlédnete. Proto bych vás chtěl upozornit především na některé zajímavosti, které se do popisu losů nevešly, nebo nejsou nápadné na první pohled. Patří k nim celinové dopisnice Olympijský kongres 1925, dofrankované a odeslané do Švýcarska (pol. 326). Odesláno bylo zjevně jen několik málo kusů, sám jsem viděl mimo této trojice jen tu, kterou jsme vydražili v minulé aukci (pocházela ze stejné sbírky). Po třiceti letech se na trh vrátil zřejmě unikátní půlarch nezoubkovaných zkusmých tisků TGM – neotypie, který byl koupen v dávné aukci Pofis (pol. 348).

Vzácná je i známka 1 Kč TGM 1925, VII. typ s průsvitkou (pol. 368) O tomto typu se chystám otisknout samostatný článek, Jeho rozpoznání totiž činí řadě sběratelů - a bohužel i znalců - potíže (a tak se ve sbírkách vyskytují i nesprávně identifikované a dokonce i ověřené známky VI. typu, s nahodilým nedotiskem vousu, zaměněné za vzácný typ VII.). Tahle je ale rozpoznána dobře, a znak, podle kterého to lze snadno poznat, si v připravovaném článku brzy ukážeme.

Pozornost jistě vzbudí nejlépehledanější položka série Jubilejní 1928 s odlišným („ministrským“) zoubkováním – na trhu se objevila až desítky let po ostatních hodnotách, a tak ve většině sbírek dosud chybí (pol. 379).

Neobvyklé jsou odpovědní celinové dopisnice nezoddělené prošle oběma směry. Nabízíme jich několik,

a to nejen v kapitole Celiny, ale například i v Leteckých (pol. 434).

50/50

Samostatnou kapitolku věnujeme naší nejvzácnější a nejpoblárnější známce, chybotisku 50 haléřů na 50 haléřů Doplatit. Z odborné stránky jsem o ní psal ve F3/16, a tak teď pár slov z jiného úhlu – jde o její příběh. Známa byla objevena už dávno, a to nadšeným sběratelem emise Osvobozená republika, který prohlédl obrovské množství upotřebených známek a po letech bádání ji nalezl. Nevěřil však svému štěstí, neodvážil se považovat ji za pravou, a jako takovou ji uložil do své srovnávací sbírky. Tu později koupil jiný nadšený badatel a sběratel této emise, který ji ve sbírce ponechal se stejným označením. Když se loni, už v pokročilém věku, chystal stěhovat do domova důchodců, mohl sebou vzít jen zlomek z rozsáhlé sbírky, kterou za život nashromáždil. Pozval tedy nejbližší přítele-filatelisty, s nímž po léta sdílel svou zálibu, aby si z toho, co nemůže vzít sebou, zdarma vybrali, co by mohli upotřebit. Bylo tu i album s touto známkou, nad nímž se kolegové zarazili – co když je přece jen pravá? A tak majiteli doporučili, aby ji pro jistotu ukázal znalci – a zbytek už znáte. Známa je nejen pravá, ale jde o jediný exemplář s výraznou odlišností v kresbě přetisku (tvar druhého T), který se na archu nachází – tedy unikát! I v nepatrné množině naší jediné mezinárodně uznávané světové rarity – chybotisku 50/50 - tvoří tedy skupinku sama pro sebe, úplnou špičku, jiná taková prostě nemůže být! Tahle historie se samozřejmě do aukčního katalogu nevešla a do odborného článku se nehodila. Ale je to dobrý příběh, co říkáte? Ze srdce bych si přál, aby se známka prodala za vysokou cenu (což si ostatně zaslouží), a její původní majitel získal v domovové důchodců přilepšení, které vlastně ani nečekal... (pol. 469)

Vojské a Skautské

O těchhle známkách si můžeme myslet, co chceme, ale za bezmála sto let své existence si dokázaly získat tolik příznivců, že jsou už dávno samozřejmou součástí bezmála každé sbírky první republiky. A to jsou v zahraničí snad ještě oblíbenější! (svědčí o tom někdy až neuvěřitelně vysoké ceny, za něž se tam prodávají; přesvědčit se můžete na internetových serverech a v aukcích). Tentokrát je součástí aukční nabídky mimo jiné jedenáct soutisků Lvíčků (pol. 505-15) a obě celinové dopisnice (pol. 521-2), z toho ta bez přitisku letopočtu s otiskem razítka z ochoty (je kupodivu, že se tak dochovala, na většinu jejich „sestříček“ už dávno někdo dopsal adresu a sdělení).

Mimořádně pěkná je nabídka Skautských, i když jsme do ní tentokrát nezařadili příisky Příjezd prezidenta. Za velmi přitažlivé ceny vyvoláváme větší i menší soubory známek s výraznými odstíny barev, výrobní vady a nahodilosti, a řádku dopisů.

Pol. 535

ČSR II

Vzhledem k rozsáhlé nabídce literatury se tentokrát vešlo méně položek poválečné republiky, ale i mezi nimi najdeme zajímavé objekty. Rozhodně k nim patří 4-blok nevydané hnědé letecké 1946; jako jednotlivou tuhle známku seženete snadno, ale se čtyřblokem se jen tak nesetkáte (pol. 597). Za pozornost určitě stojí jednokorunovka ROH 1986, s výrazným posunem tisku – název státu je nahoře místo dole. Zajímavá je i tím, že nejde o věc „nejasného“ původu, byla totiž skutečně prodávána na poště Trenčíně. Nabízíme ji v rohové 8-pásce s datem tisku a číslem archu (pol. 616).

Velkému zájmu se těší známkové sešitky vydané poštou ke Světové výstavě PRAGA 1968 (rád na ni vzpomínám, jako mladý – třináctiletý – filatelista jsem tu byl ve funkci řekněme pomocného pořadatele, na košili jsem dostal bílý plastový odznáček se znakem výstavy, který mě po celou dobu konání opravňoval k bezplatnému vstupu, a tak jsem si ji tehdy pořádně prošmejdil – sešitek jsem si ale, bohužel, žádný nekoupil). Když jsme je před několika lety v aukci nabídli poprvé, byla to pro řadu sběratelů vlastně premiéra – nikdy předtím se s nimi nesetkali a ani nebylo jasné, jakou vlastně mají cenu. To teď už díky výsledkům výkupu a dokonce se je podařilo zařadit i do katalogu Pofis. Sešitky vyšly sice jen dva, ale specializovaní sběratelé z nich mohou vytvořit pomalu malou sbírku! Rozlišit totiž u nich lze tisková pole destiček, odstíny jejich barvy, vlepené známky a způsob jejich vlepení, takže kombinací skutečně mnoho. V nadcházející aukci sešitků nabízíme jedenáct (pol. 621-31), což je dobrá příležitost k doplnění sbírky.

Protektorát

Tohle neblahé (a naštěstí i relativně nedlouhé – ve srovnání s plány okupantů) údobí našich novodobých dějin zanechalo v našem oboru široké pole pro studium a sbírání. Někteří vzácnosti jsou přitom nenápadné, proto rozhodně nepřehlédněte zdánlivě všední dopis, který je ve skutečnosti možná unikátem. Je firemní (odesílatelem byl podnik nedávno přesídlený ze zabraných Sudet do Brna), odeslán byl dva týdny po začátku okupace, letecky do Austrálie, kde byl navíc dosílán (možná i díky tomu se na jeho zadní straně nachází otisk strojového razítka Sydney). Vzácnost této zjevně nefilatelistické celistvosti spočívá v tom, že součástí její frankatury je letecká známka III. emise, hodnota 2 Kč ve II. typu. Ta vyšla až za takzvané druhé republiky (neplést s takto – nepřesně – označovanou republikou poválečnou, která byla ve skutečnosti třetí, od roku 1948 čtvrtá a od roku 1989 pátá) a na celistvostech ji nacházíme jen zcela ojediněle. Najít ji použitou za protektorátu na dopisu do Zámoří je téměř nemožné. Alespoň takovou zkušenost měl slavný aéro-

filatelista Jaroslav Jakubec, můj dobrý známý a vpsledku i starší přítel, který mě v devadesátých letech poprosil, abych mu takovou celistvost pomohl sehnat – což se mi, ani jemu, bohužel nepodařilo. Když jsem pak měl smutnou příležitost rozprodávat jeho filatelistickou pozůstalost, bylo v ní mnoho úžasných položek, ale takovýchle dopis s druhým typem dvoukorunovky ne (pol. 655).

Po letech se do naší aukce vrátila trojice výplatních známek AH 1942 s kuponem (pol. 662-4) a osmikorunové meziarší (pol. 655), což je pro aukční firmu samozřejmě nejtvanější stav – spokojený zákazník u ní nakoupí, a když chce po čase zase prodat, právě z důvodu spokojenosti se na ni opět obrátí.

Mimořádně zajímavá je tentokrát kapitolka „Terezín“ (pol. 674-89), kde vedle standardních zoubkovaných a nezoubkovaných známek a pravých aršíků pro srovnávací účely nabízíme i jejich padělky, a to i v dosud neznamé podobě (více o nich ve F6/2016). Vyvolávací cena za kus je u nás už tradiční jedna koruna, ale jako dokumentární materiál stojí jistě nepoměrně více. Pozornost jistě vzbudí i sbírka (a spíše malý exponát) na téma holocaustu a ghetta, obsahující i zřídka se vyskytující položky.

Cizina

Tuhle kapitolku musím začít tématem „Sbírky Ladislava Dvořáčka“ – přesněji „Jakost jeho známek“. On sám totiž o nich mluvil jako o „kostnici“, tedy souboru „kostí“ - známek nižší jakosti, protože je vnímal především jako srovnávací materiál ve své více než půlstoleté znalecké činnosti (a to i v mezinárodním měřítku). Po prohlídce jeho pozůstalosti musím říci, že to je pravda jen do jisté míry. LD rozhodně nebyl milionář a nemohl si vždy dovolit kupovat vzácné známky a rarity v bezvadném stavu. U některých se tedy spokojil jakostí nižší (hlavně pokud jde o jejich zadní stranu), hlavně, že je měl a mohl je studovat. Sbíral totiž způsobem, který dnes už asi nemá naději na úspěch – všechny známkové země světa, ale jen do roku 1900. Na to si už někdy na přelomu padesátých a šedesátých let nachystal snad dvě stě zásobníků, v nichž si s

neuvěřitelnou systematickostí naplánoval, jaká kde bude jednou zastrčená známka. Život ale jde vlastními cestami, a tak z těchhle inženýrských plánů nezbylo mnoho. Zásobníky na některé státy zůstaly prázdné (například v tom pro Koreu byla slovy: *jedna známka*), jiné naopak obsadil tak bohatě, že pro jednu hodnotu – třeba i katalogovou jedničku – nestačila celá stránka! A ke zmíněné otázce jakosti – známky sbíral osmdesát let a ve svém postavení měl zjevně styky a možnosti, jak si za přijatelné ceny zejména v šedesátých letech pořídit věci v bezvadném stavu od starých sběratelů, znalců a bývalých obchodníků, pro něž materiály z údobí před rokem 1900 byly kdysi vlastně podobné novinky, jako pro nás dnes řekneme známky z padesátých nebo pozdějších let. Podle znaleckých značek soudím, že část známek získal od kolegy z tehdejšího Sboru znalců Bohuše Riegra (nebo z jeho legendární pozůstalosti, kterou rozprodával Pofis), další možná z Fondu národní obnovy. Takže z hlediska jakosti jsou známky v jeho sbírkách poněkud nevyvážené, je tu obsažen i krásný a kvalitní materiál, jemuž nejde nic vytknout.

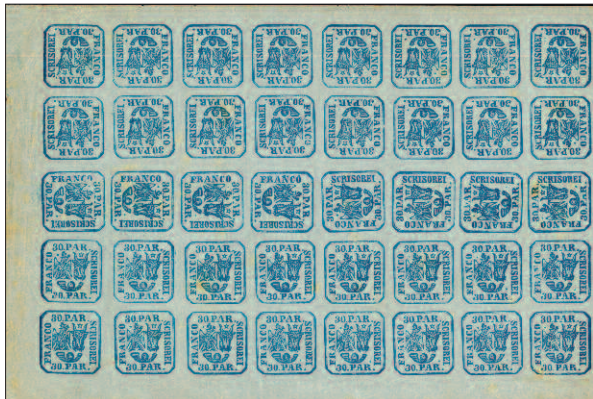
A ještě jedna důležitá věc: Své známky LD ponechával zjevně v původním stavu, nesnažil se je tedy jakkoli vylepšovat nebo dávat reparovat, což je přístup tehdy i dnes spíše ojedinělý. Běžné totiž kdysi bylo, že první filatelisté své známky lepili do alb opravdu důkladně, a když je potom třeba měnili, při odlepování se s nimi leckdy nepárali, prostě za ně vzali a vyškulbili je – památkou na to jsou zeslabená místa na jejich zadní straně. Až mnohem později vzrostl důraz na kvalitu, což vedlo k tomu, že sběratelé a obchodníci tato poškození opravovali, a to někdy tak dovedně, že to běžný sběratel ani nepozná. Ovšem ne všechny způsoby oprav se osvědčily v čase, někdy po letech působí víc škody, než původní poškození (to je stejné jako s opravováním lepu, kdy původní malou nálepku nějaký „reparátor“ rozšmudlá mokřým štětcem tak, že z pár milimetrů čtverečních vznikne flek přes půl zadní strany známky, časem ztmavne a známka je pak vlastně poškozená). Nic proti příznané opravě, staří znalci (například už zmíněný Rieger) ji na známce označovali čtyřkou v kroužku. Já mám ale raději známky v původním stavu, tedy třeba i s mírně zeslabeným místem vzadu, než když je zakřídované a v průhledu i v benzínu jej vidíme jako cizorodou součást papíru.

Role hraje samozřejmě i cena – obecně platí, že poškozená vzácná známka není bezcenná, prostě má jen cenu nižší přiměřeně rozsahu poškození. K tomu jsme samozřejmě přihlídlí při stanovování vyvolávacích cen.

A teď už k samotným sbírkám LD a jednotlivým položkám z nich. Rozsah tohoto článku neumožňuje věnovat se všem, které si to zaslouží, ale to nevádí – jistě si je v aukčním katalogu a na internetu (www.stamps.cz) prohlédnete sami. Rada z nich obsahuje známky, s nimiž se hned tak nasetkáte, nebo jsme je dokonce ještě ani neviděli. Vlastně to nejsou ani sbírky v běžném smyslu slova, protože rozhodně nejsou budovány s cílem mít v nich od každé známky jeden kus. Už jsem zmínil, že je LD budoval zřejmě díky nákupům větších zásob od starých sběratelů a bývalých obchodníků, běžně obsahují více (či desítky!) kusů stejné hodnoty, a to i u populárních položek, což je u klasického údobí

dnes už neběžný (a značně nákladný) přístup. Jistě to mělo souvislost s jeho knihovnou, obsahující mnoho monografií, podle nichž lze rozlišit typy, barvy, náklady, deskové vady apod.

Zajímavá je většina nabídnutých sbírek, a to i z dnes už méně populárních států. Například v Rumunsku (pol. 742) je obsažen celý tiskový list známek 30 par 1862 (v bezvadné jakosti) s kuriózním vzájemným postavením známek tvořících různé protichůdné dvojice (pol. 742) - ostatně, podívejte se sami.

Poprvé nejspíš vidíme nezoubkovanou 2-pásku klasické známky Nového Jižního Walesu, kterou katalogy neuvádějí (je v bezvadném stavu s původním lepem - pol. 757).

Pro ilustraci – takhle vypadá první strana sbírky klasického Turecka (pol. 750).

Probádat stojí za to klasiku Řecka (pol. 1038), mezi velkým počtem Hermových hlav se nejspíš skrývají i vzácné kusy. Mimořádně obsáhlé je staré Mexiko (pol. 870), je kupodivu, kde se u nás vůbec mohlo vzít tolik jeho starých známek? Samostatnou kapitolku by si zasloužila sbírka Francie (pol. 801), z té jsme pro samostatný prodej nevyjmulí nic, takže v ní zůstaly obsaženy i skutečné rarity. Z novodobé Francie jsme zařadili dvě reprezentační publikace z 80. let, obsahující i hledané ministerské tisky (pol. 804-5). Nedávno jsme psali o vzácných známkách ostrova Mauritius, Post Office v nabízeném souboru (pol. 727) obsaženy nejsou, ale několik vzácných Post Paid ano.

Poprvé a zřejmě naposledy se setkáme s prvotřídní raritou Indie, s její klasickou známkou číslo 3 – Scinde, nabízenou ve dvojici se známkou č. 2 (pol. 811).

Zájem vzbudí i maďarské kamenotisky (pol. 862-3), nabízené jednotlivě i v sestavě (pol. 864). Z Polska sbíral LD jen jednu známku (víc jich do roku 1900 nevyšlo), a tak jich v jednom losu nabízíme hned osm (pol. 891).

Opravdu nádherná je většina klasiky Portugalska, takové stříhy hned tak neuvidíte! (pol. 899)

Na Rakousko se mrkněte sami, pro vyvolání pozornosti jistě stačí zmínit, že v nabídce jsou hned čtyři žluté Merkury (pol. 943-6). Ani Ferchenbauer neocenuje použití leteckých známek z roku 1918 na bílém papíru, jak je vidíme na pohlednici z Vídně do Budapešti (pol. 979).

O kuriózní dopisnici 8 h Karel „s bradkou“ (pol. 984) jsme psali ve F10/2016, teď budete mít příležitost prohlédnout si ji na vlastní oči.

K Rusku snad jen, že se nabízí devět známek číslo jedna (pol. 1003-11), a třeba i nedostupná nepoužitá telegrafní známka z roku 1866, se dvěma exportními sovětskými značkami vzadu, v katalogu oceněná na 5.000 liber! (pol. 1027).

Krásné je i Španělsko začínající sbírkou s více než 80 jedničkami (pol. 1042), a pokračující skutečnou raritou, dvoureálem z roku 1851 (pol. 1043).

Pokud se zajímáte o klasické Švýcarsko, určitě nepřehlédněte nabídku jeho prvních známek (pol. 1070-97), je mezi nimi i zřejmě nejvzácnější švýcarská známka vůbec – 2,5 Rp Poste Locale 1850 bez orámování kříže! (pol. 1082).

Závěrem

Aukce samozřejmě obsahuje i další položky, a zdaleka ne všechny pocházejí z pozůstalosti LD, jak jsme v úvodu řekli, na skladě se podílelo více do-
davatelů. Všem položkám je přítom společná jedna věc – přitažlivá vyvolávací cena. Nízko si ji většinou přejí stanovit i sami prodávající (někteří do aukcí Profil dodávají už třeba pětadvacet let!), kteří si – stejně jako my – uvědomují, že pánem na trhu je teď jednoznačně zákazník a jeho peníze. Proto se stanovením atraktivní vyvolávací ceny snažíme přitáhnout zájem kupujících, kteří pak vzájemným soupeřením při dražbě dovedou konečnou příklepovou cenu do spravedlivé výše. Proto se při prohlídce nového aukčního katalogu Profil neorientujte podle posledního sloupce, to, že je něco nabídnuto za pár stokorun neznamená, že by to nemuselo mít hodnotu nesrovnatelně větší! (Příkladem je krabice se starými výběrovými sešitky, nabízená před několika lety. Obsahovala i starou Čínu, přesto majitel trval na tom, abychom ji vyvolali za pouhou pětistovku. Pokud si dobře vzpomínám, nakonec se vydražila za několik set tisíc!)

V aukci všem dražitelům – osobně, na příkaz i telefonicky – samozřejmě přeju hodně úspěchů! ■

Vzácné novinové zn. USA (pol. 1116 1118).